

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 14.7.2006
COM(2006) 409 konč.

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

**Prispevek k stališču EU za dialog Združenih narodov na visoki ravni
o mednarodni migraciji in razvoju**

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

Prispevek k stališču EU za dialog Združenih narodov na visoki ravni o mednarodni migraciji in razvoju

1. Uvod

V preteklih letih je bila vedno večja pozornost namenjena mednarodni migraciji, upravljanju z njo in njenemu vplivu na gospodarski in socialni razvoj tako v državah izvora migrantov kot v državah njihovega stalnega prebivališča – med drugim zaradi demografskih sprememb, starajoče se družbe ter pomanjkanja znanja in spretnosti v industrializiranem svetu na eni strani ter močne rasti prebivalstva skupaj s pogosto nezadostnimi možnostmi za odpiranje delovnih mest in poklicno napredovanje ter trajno visoko brezposelnostjo v državah v razvoju.

Posledice migracije za migrante same, njihove pravice in blaginja so postale tudi pomembna skrb mednarodne skupnosti. To se kaže na ravni ZN: mednarodna migracija in njene povezave z razvojem je bila ena od glavnih tem konference o prebivalstvu in razvoju v Kairu leta 1994; po tej konferenci se je to vprašanje obravnavalo ob različnih priložnostih v okviru ZN, zlasti v Ekonomsko-socialnem svetu.

Mednarodna migracija je eden od mnogih izrazov vse večje globalizacije. Ob upoštevanju tega se je Evropska unija odločila, da bo postopoma oblikovala priseljsko in azilno politiko EU, saj so za skupne izzive potrebni skupni odgovori. Z začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe 1. maja 1999 so za priseljsko politiko začela veljati pravila odločanja ES. Na podlagi tega je program iz Tampereja, ki ga je sprejel Evropski svet leta 1999¹, zaznamoval začetek oblikovanja skupne priseljske in azilne politike EU. Pet let kasneje – novembra 2004 – so bili v Haaškem programu² ocenjeni dosežki in pomanjkljivosti, hkrati pa je bil sestavljen zahteven delovni program za prihodnjih pet let. Haaški program se že izvaja.

Evropska skupnost je pomemben akter v globalni razpravi o mednarodni migraciji tudi zato, ker priseljska politika EU vključuje pomembno zunanjo razsežnost. V tem okviru je Evropska komisija, ki zastopa Skupnost, s številnimi tretjimi državami in regionalnimi organizacijami začela izčrpen dialog o vprašanjih, povezanih z migracijo, ki zajemajo povezave med migracijo in razvojem, boj proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi ter krepitev zaščite za prosilce za azil in begunce. V bližnji prihodnosti bo še več takšnih dialogov. Skupnost poleg tega zagotavlja finančno pomoč številnim državam, ki niso članice EU, da bi povečala njihovo zmogljivost pri upravljanju mednarodne migracije, zlasti v okviru programa financiranja AENEAS³, in deluje – v partnerstvu z zadevnimi državami – v smeri vključevanja zadev v zvezi z migracijo v svoje programe za geografski razvoj in sodelovanje, vključno z odpravljanjem glavnih vzrokov za razseljevanje, zlasti prek zunanjega programa za človekov in socialni razvoj⁴. Te in podobne pobude se uspešno

¹ Sklepi predsedstva, Evropski svet, Tampere, 15. in 16.10.1999.

² Sklepi predsedstva, Evropski svet, Bruselj, 4. in 5.11.2004.

³ Uredba (ES) št. 491/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o uvedbi programa za finančno in tehnično pomoč tretjim državam na področjih migracije in azila (AENEAS).

⁴ Vlaganje v ljudi: Sporočilo o tematskem programu za človekov in socialni razvoj ter finančni perspektivi za obdobje 2007–2013, COM(2006) 18 konč., 25.1.2006.

izvajajo v sodelovanju z državami članicami, saj se dejanski rezultati lahko dosežejo le s skupnim delom in združevanjem virov.

EU se je zavezala, da bo zagotavljala spoštovanje temeljnih pravic migrantov in beguncev ter da bo omogočila migrantom v družbah gostiteljicah koristi od vzajemnega postopka prilagajanja in vključevanja. Podpira polno izvajanje konvencij ZN na področju boja proti vsem virom nestrpnosti, spodbujanja različnosti kulturnega izražanja v družbah in na splošno vse pobude ZN, katerih cilj je spodbujanje kulture človekovih pravic, ki temelji na izobraževanju o medsebojnem spoštovanju in razumevanju med civilizacijami.

Komisija v imenu Skupnosti pozdravlja odločitev Generalne skupščine Združenih narodov, da bo 14. in 15. septembra 2006 v okviru svojega 61. zasedanja organizirala dialog na visoki ravni o migraciji in razvoju. Zaradi vedno večje pomembnosti mednarodne migracije meni, da je ta pobuda zelo ustrezna. S tem dokumentom želi Komisija deliti izkušnje glede teh vprašanj in predstaviti nekaj predlogov v okviru dialoga na visoki ravni (v nadaljevanju DVR)⁵.

2. POMEMBNA VPRAŠANJA

Na podlagi dokumentov, ki jih je pripravil Generalni sekretariat Združenih narodov⁶, in dosedanjih pripravljanih razprav, želi EU obravnavati številna vprašanja. Večino teh vprašanj je v svojem poročilu obravnavala tudi Svetovna komisija za mednarodno migracijo (GCIM)⁷. To poročilo vsebuje številna uporabna priporočila, ki so pozitiven prispevek k razpravam v okviru DVR, na primer o selitvi delovne sile, povezavah med migracijo in razvojem, vključevanjem ter k vprašanjem, kako odgovoriti na izzive nezakonite migracije. Vprašanja, povezana z azilom, ki v programu DVR niso večjega pomena, v poročilu niso zajeta. Vendar EU ta vprašanja obravnava kot zelo pomembna in razvija celostno politiko za odgovor na izzive, ki jih ta vprašanja prinašajo.

2.1. Partnerstva za deljeno odgovornost

EU verjame, da je upravljanje migracije deljena odgovornost držav izvora, tranzitnih držav in ciljnih držav. To je še bolj pomembno zato, ker so razlike med temi tremi kategorijami držav vedno manj jasne. Deljena odgovornost zahteva okrepljeno sodelovanje med državami za boljše upravljanje migracije ob upoštevanju interesov in skrbi vseh vpletenih držav. Komisija verjame, da takšni mehanizmi nudijo prožen, nezavezujoč okvir za iskanje rešitev za skupne izzive, od boja proti trgovini z ljudmi do izboljšanja usmerjanja nakazil migrantov in pospeševanja „pridobivanja možganov“ in „kroženja možganov“.

EU je v okviru svojih širših sporazumov o sodelovanju razvila dialog o vprašanjih v zvezi z migracijo, z različnimi državami in regijami po svetu. Eden od primerov je Evropska sosedska politika, ki zajema države vzhodne Evrope ter južnega in vzhodnega Sredozemlja, drugi dialogi pa trenutno potekajo tudi s partnerji v Afriki, Aziji, Latinski Ameriki in na Karibih⁸.

⁵ Sporočilo na splošno ne zajema politik EU za migracije znotraj EU, ki jih ES ne obravnava kot mednarodne migracije.

⁶ Zlasti „Mednarodna migracija in razvoj“, poročilo generalnega sekretarja, dokument A/60/871, Generalna skupščina, Združeni narodi, 18.5.2006.

⁷ „Migracija v povezanem svetu: nove smernice za ukrepanje“, poročilo Svetovne komisije za mednarodno migracijo, oktober 2005.

⁸ Vzporedni dialog poteka tudi s skupino držav AKP (afriške, karibske in pacifiške države).

Takšen dialog navadno vključuje številna vprašanja, vključno na primer s povezavami med migracijo in razvojem, vključevanjem in obravnavo migrantov v njihovih ciljnih državah, ekonomsko migracijo, bojem proti nezakoniti migraciji in trgovini z ljudmi, položajem prosilcev za azil in beguncev, vplivom begunskih razmer na razvoj in splošnejšimi skupnimi prizadevanji za boljše upravljanje ekonomske migracije. Prav tako lahko vodi do zagotavljanja pomoči EU prek tematskih programov, prilagojenih posameznim državam, ki pomagajo partnerskim državam pri krepitevi njihovih zmogljivosti za boljše upravljanje migracijskih tokov in pozitivnih povezav med migracijo in razvojem.

Krepitev zmogljivosti je opora temu političnemu dialogu. Da bi se odzvale na izzive migracije, morajo tretje države določiti skupne cilje in ureditev dela med različnimi nacionalnimi upravami in vsemi zainteresiranimi strankami, vključno s civilno družbo. Pri tem postopku se jim lahko nudi pomoč, kar lahko vodi do razvoja nacionalnih migracijskih strategij in akcijskih načrtov z jasnim časovnim okvirom in s tem povezanim proračunskim načrtovanjem.

Trenutno je prednostna naloga Skupnosti sodelovanje z afriškimi državami in regionalnimi organizacijami. V sklepih Evropskega sveta iz decembra 2005 je bil določen seznam prednostnih ukrepov za leto 2006, da bi se okrepila dialog in sodelovanje med EU in Afriko glede številnih vprašanj v zvezi z migracijo⁹. Posebna pobuda v tem okviru je, da se za soočanje z izzivi migracij združijo države izvora, tranzitne države in ciljne države, zlasti države ob zadevni „migracijski poti“.

2.2. Upravljanje ekonomske migracije v skupnem interesu držav izvora in ciljnih držav

Upravljanje ekonomske migracije je tesno povezano z razpravo o izkoriščanju sinergije med migracijo in razvojem. Od ekonomske migracije, s katero se dobro upravlja, imajo korist tako posamezni migranti kot ciljne države, lahko pa pozitivno prispeva tudi k razvoju držav izvora – in sicer kratkoročno s prenosom nakazil ter srednjeročno ali dolgoročno z ovrednotenjem spretnosti in znanja, izkušenj in socialnega kapitala, ki so jih migranti pridobili v državah gostiteljicah. To se lahko doseže na različne načine, vključno s prostovoljno povratno migracijo. Vendar dokončna vrnitev ni vedno privlačna možnost za migrante, zato se je pojavilo zanimanje za koncept krožne migracije, da bi se spodbujalo kroženje možganov. Obstaja več vrst takšne migracije, od začasne ali sezone migracije do začasnih ali virtualnih migracijskih shem, kot so sheme, katere upravljajo organizacije, kot je Mednarodna organizacija za migracije (IOM) in Razvojni program Združenih narodov (UNDP) in h katerim Skupnost in nekatere njene države članice aktivno prispevajo.

Komisija je določila smernice za olajšanje prostovoljne povratne migracije in spodbujanje krožne migracije v svojem Sporočilu o migraciji in razvoju¹⁰ in v svojem Načrtu politike zakonitega priseljevanja¹¹. Slednji dokument, ki določa delovni načrt Komisije za prihodnja leta na področjih, povezanih s sprejemom zakonitih migrantov, vključuje tudi druge smernice, ki so lahko zanimive za države izvora, kot so dostopnejše informacije o možnostih in pogojih zakonitega zaposlovanja v EU ter možen dostop do pomoči za ustanove, ki bi bodočim migrantom v njihovih državah izvora nudile usposabljanje, prilagojeno potrebam po delovni

⁹ „Globalni pristop k vprašanju migracij: prednostni ukrep, ki se osredotoča na Afriko in Sredozemlje“, sklepi predsedstva, Evropski svet, Bruselj, 15. in 16.12.2005.

¹⁰ „Migracija in razvoj: nekaj konkretnih smernic“, COM(2005) 390 konč., 1.9.2005.

¹¹ „Načrt politike zakonitega priseljevanja“, COM(2005) 669 konč., 21.12.2005.

sili v državah članicah EU. Poleg tega bi jasni in dobro opredeljeni sprejemni postopki za delovne migrante prispevali k boljšemu upravljanju migracijskih tokov v interesu vseh zadevnih strank.

Vendar lahko v nekaterih primerih migracija v razvite države povzroči težave državam izvora, saj ustvarja veliko zgoščenost človeških virov v posebnih sektorjih ali poklicih. Komisija je začela proučevati možne odgovore, zlasti mehanizme za bolj urejeno zaposlovanje in spodbujanje etičnega zaposlovanja, mehanizme spremljanja in podpore partnerstvom med ustanovami v državah članicah EU in v državah v razvoju. Bolj natančne predloge glede zdravstvenega sektorja je podala v ločenem sporočilu¹². Poleg tega bo ena od glavnih tem dialoga o vprašanjih, povezanih z migracijo, ki ga Skupnost začneja z Afriško unijo in številnimi posameznimi državami v Afriki na podlagi člena 13 Sporazuma iz Cotonouja, iskanje rešitev za beg možganov in ublažitev vpliva izgube spretnosti in znanja.

Ekonomska migracija je dejansko tudi migracija „jug–jug“, saj pogosto poteka med državami v razvoju, zlasti v okviru regionalnih pobud za vključevanje, ki jih aktivno podpira EU. Takšna migracija lahko prinese pomembne koristi, vendar zastavlja tudi vprašanja zmogljivosti uprave v državah v razvoju, ki potrebuje ustrezno podporo.

Neposredno s tem povezane dejavnosti vključujejo skupna prizadevanja za krepitev socialne razsežnosti globalizacije, polno upoštevanje in blažitev socialnega vpliva in vpliva na zaposlovanje, ki ju imajo trgovinske politike in liberalizacija trga, ter spodbujanje dostojnega dela kot splošnega cilja¹³.

2.3. Vključevanje državljanov tretjih držav

Učinkovite politike vključevanja so ključnega pomena, da se koristi od migracije zagotovijo tako državam gostiteljicam kot samim migrantom. Ker je po svetu vedno več držav gostiteljic, Komisija meni, da je treba spodbujati izmenjave izkušenj v zvezi s politikami, ki spodbujajo vključevanje.

Skupnost in njene države članice so razvile celostne politične pristope k vključevanju migrantov. Svet¹⁴ je določil niz skupnih načel, ki jih je Komisija¹⁵ nadalje razvila. Komisija je objavila tudi Priročnik o vključevanju za oblikovalce politik in strokovne delavce¹⁶; nova izdaja te publikacije je predvidena konec leta 2006.

Poleg tega bo več dokumentov zakonodaje Skupnosti, ki so nedavno začeli veljati, prispevalo k boljšemu vključevanju migrantov, vključno z Direktivo o statusu državljanov tretjih držav,

¹² „Strategija EU za ukrepanje zaradi krize človeških virov za zdravstvo v državah v razvoju“ COM(2005)642 konč., 12.12.2005.

¹³ „Socialna razsežnost globalizacije – prispevek politike EU k širjenju koristi za vse“ – Sporočilo Komisije, sprejeto 18. maja 2004, COM(2004) 383; Sporočilo „Spodbujanje dostojnega dela za vse: prispevek EU k izvajanju agende o dostojnem delu po svetu“ (COM(2006) 249) in njegova Priloga (SEC(2006) 643), oba z dne 24.5.2006.

¹⁴ Skupna temeljna načela vključevanja, ki jih je sprejel Svet za PNZ dne 19.11.2004.

¹⁵ „Skupni program za vključevanje: Okvir za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo“, COM(2005) 389 konč., 1.9.2005.

¹⁶ Evropska komisija, november 2004.

http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc_immigration_integration_en.htm

ki so rezidenti za daljši čas¹⁷, in Direktivo o pravici do združitve družine¹⁸. Nadalje je neposrednega pomena zakonodaja Skupnosti o diskriminaciji¹⁹. Zlasti pravila o rasni in etnični diskriminaciji zajemajo številna področja, kjer se lahko pojavi nepošteno obravnavanje migrantov, vključno z dostopom do služb, delovnimi pogoji, stopnjami plačil in pravicami in koristmi, povezanimi s službo, dostopom do izobraževanja in usposabljanja, do dobrin in storitev, prejemkov socialne varnosti in zdravstvene oskrbe.

Politike vključevanja ter zlasti pravice in obravnavanje državljanov tretjih držav so že predmet rednih razprav med Skupnostjo in različnimi tretjimi državami v okviru širšega dialoga o vprašanjih, povezanih z migracijo. Skupnost je pripravljena deliti svoje izkušnje in postopke na tem področju z drugimi zainteresiranimi državami in na mednarodnih forumih.

2.4. Boj proti nezakoniti migraciji in trgovini z ljudmi ob polnem spoštovanju temeljnih pravic

Razlikovanje med zakonito in nezakonito migracijo je glavna značilnost priseljske politike Skupnosti. Boj proti vsem razsežnostim nezakonite migracije je nujna sestavina vodenega migracijskega programa.

Od leta 2001 je potekal razvoj celostnega pristopa, ki združuje vse stopnje migracijske verige, vključno s sodelovanjem med državami izvora in tranzitnimi državami, nadzorom na meji, ukrepi ob nezakonitem vstopu ter politiko ponovnega sprejetja in vračanja. Takšen pristop je predstavljen v številnih sporočilih in akcijskih načrtih o nezakonitem priseljevanju, skupnem upravljanju meja in politiki vračanja.

Za učinkovito politiko, ki bo zmanjšala nezakonito priseljevanje, je potrebna mešana strategija, ki zajema ukrepe za nadaljnje usklajevanje zakonodaj držav članic in okrepljeno izvedbeno sodelovanje ter ustrezne politike in pobude za spodbujanje gospodarske rasti in ustvarjanje delovnih mest v državah izvora. Hkrati se zunanji dejavniki obravnavajo s sodelovanjem z državami izvora in tranzitnimi državami. Vsi ukrepi, ki jih je predlagala Komisija na tem področju, so bili temeljito pregledani, da bi se zagotovila njihova popolna skladnost s temeljnimi pravicami kot splošnimi načeli prava Skupnosti ter mednarodnega prava, vključno z obveznostmi, ki se nanašajo na zaščito beguncev in človekove pravice, ki izvirajo iz Evropske konvencije o človekovih pravicah. Posebej so poudarjene določbe glede procesnih jamstev, združenosti družine in jamstev v zvezi z pridržanjem in prisilnimi ukrepi. Komisija bo kmalu predstavila novo sporočilo o nezakonitem priseljevanju, ki bo povzelo politiko EU na tem področju.

Za učinkovit boj proti trgovini z ljudmi je potreben integriran pristop, ki upošteva njen globalen značaj²⁰ in temelji na spoštovanju temeljnih človekovih pravic.

V središču politike EU proti trgovini z ljudmi so zadevne osebe, njihove potrebe in pravice. Hkrati sta preprečevanje trgovine z ljudmi in boj proti njej bistven element prizadevanj

¹⁷ Direktiva Sveta 2003/109/ES, 25.11.2003.

¹⁸ Direktiva Sveta 2003/86/ES, 22.9.2003.

¹⁹ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost in Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu.

²⁰ „Boj proti trgovini z ljudmi – integriran pristop in predlogi za akcijski načrt“, COM(2005) 514 konč., 18.10.2005.

Skupnosti za izboljšanje pregledov in nadzora na zunanjih mejah ter za okrepitev boja proti nezakonitemu priseljevanju. Poleg tega se v skladu z zakonodajo Skupnosti države članice spodbuja – da bi se izboljšal položaj žrtev trgovanja – naj tistim državljanom tretjih držav, ki so žrtve trgovanja in nameravajo pričati proti trgovcem, izdajo posebno dovoljenje za bivanje in jim dodelijo dodatne posebne pravice za čas trajanja kazenskih postopkov²¹. Končno Komisija želi v tem okviru opozoriti na svoj predlog za odločbo o čim prejšnji sklenitvi protokolov ZN o trgovini z ljudmi in tihotapljenju migrantov.

EU želi okrepiti izmenjavo izkušenj z drugimi zainteresiranimi državami na področju najboljših praks v boju proti trgovini z ljudmi in obravnave žrtev te trgovine.

2.5. Migracija v službi razvoja

Vedno bolj je priznana možnost, da lahko migranti pozitivno prispevajo k razvoju svojih držav izvora. Komisija meni, da morajo biti ta vprašanja, ki so bila nedavno predmet razprav na različnih mednarodnih forumih, v središču razprav DVR.

Vprašanja, kot so nakazila migrantov in njihov možen prispevek k razvoju držav izvora, vloga, ki jo imajo lahko diaspore in njihovi člani s prispevkom h gospodarskemu, socialnemu in človeškemu razvoju teh držav, ali spodbujanje krožne migracije, so tista področja, kjer so lahko koristi od sodelovanja med državami izvora in ciljnimi državami največje. Na primer čim večje zmanjšanje stroškov pri nakazovanju denarja se najlažje doseže s sodelovanjem med državami izvora in ciljnimi državami. Podobno je dejavnost diaspore najbolj učinkovita, če prizadevanja potekajo na obeh straneh.

Komisija je povzela svoje smernice na tem področju v sporočilu, sprejetem 1. septembra 2005²². Čeprav lahko EU nekaj smernic iz tega dokumenta uvede enostransko (na primer ukrepi za povečanje konkurence in transparentnosti na trgu storitev v zvezi z nakazili ali ukrepi na področju pravice do bivanja), se jih večina lahko izvaja le v sodelovanju z zainteresiranimi državami izvora. Komisija zato s tem sporočilom predlaga sodelovanje s partnerskimi državami v državah v razvoju, da bi jim tako pomagala izkoristiti prednosti, ki jih migranti lahko prinesejo svojim državam izvora. Komisija je pripravljena ta cilj vključiti v svoje programe razvojnega sodelovanja s temi državami, kjer je to ustrezno in kadar se s tem strinjajo. Financiranje že poteka v okviru programa AENEAS, na primer v obliki podpore pobudam skupnosti diaspore, ki želijo prispevati k gospodarskemu in socialnemu razvoju svojih skupnosti doma in olajšati uporabo nakazil za produktivne investicije in razvojne pobude.

Da bi se dejansko izkoristile prednosti teh povezav in sinergije, je pomembno zagotoviti, da kratkoročni ukrepi delujejo v skladu z dolgoročnim pristopom in da sta migracijska in razvojna politika ustrezno vključeni. Tako je vprašanje migracije vse bolj vključeno v državne in regionalne strateške dokumente, ki sestavljajo okvir za načrtovanje pomoči Skupnosti za partnerje iz držav v razvoju. To je prispevalo k boljšemu razumevanju migracije in razvojne razsežnosti ter različnim državam v razvoju omogočilo, da vprašanja, kot so omejevanje bega možganov ali dejavnost njihovih diaspor, poudarijo kot prednostna za prihodnjo pomoč Skupnosti.

²¹ Direktiva Sveta 2004/81/ES, 29.4.2004.

²² „Migracija in razvoj: nekaj konkretnih smernic“, COM(2005) 390 konč.). Priloge k temu sporočilu vključujejo številne primere dobrih praks, ki so se razvile v državah članicah EU in drugod.

Nadalje lahko dostop do dostojnega dela, možnosti za zaslužek in delovni pogoji v državah izseljevanja ter odsotnost spopadov in netrajnostnih pritiskov na okolje pomagajo zagotoviti, da posamezniki migrirajo po lastni izbiri. Razvojna politika EU²³ obravnava te in druge dejavnike, ki silijo k migraciji, prek svojih prispevkov – v partnerstvu z državami v razvoju – za izkoreninjenje revščine, preprečevanje spopadov, gospodarski razvoj, spodbujanje trgovine, spodbujanje človekovih pravic in dobro upravljanje, zaščito okolja ter prek svoje pomoči za doseg razvojnih ciljev tisočletja. EU zagotavlja več kot polovico svetovne pomoči, zavezala pa se je, da bo svojo pomoč ter njeno kakovost in učinkovitost še povečala.

Komisija meni, da je treba o glavnih vzrokih migracije in načinih, kako lahko drugi donatorji za razvoj povečajo svoj prispevek za odpravo teh vzrokov, razpravljati v okviru ZN; prav tako je treba v okviru ZN razpravljati o pozitivnih povezavah in sinergiji, ki obstaja med migracijskimi in razvojnimi politikami. Komisija dejansko meni, da povezave med migracijo in razvojem nudijo velik potencial za pospeševanje razvojnih ciljev, ne da bi pri tem nadomestile uradno razvojno pomoč ali postale alternativna možnost.

3. PO DIALOGU NA VISOKI RAVNI: POT NAPREJ

Komisija je zabeležila predlog generalnega sekretarja za ustanovitev stalnega foruma za izmenjavo izkušenj²⁴, ki bi sledil DVR. Komisija meni, da bi moral ta forum delovati v obliki neuradnega, prostovoljnega in nezavezujočega postopka pod okriljem Združenih narodov, zagon pa bi mu dajale države in drugi ustrezni udeleženci; tu bi potekala izmenjava mnenj in izkušenj glede številnih vprašanj, povezanih z migracijo, ki imajo neposreden vpliv na razvoj in s katerimi se lahko dosežejo koristi za vse, ki so udeleženi v migracijski verigi, zlasti za države izvora.

Komisija meni, da lahko različna vprašanja, obravnavana v poročilu, pripomorejo k izboljšanju upravljanja z mednarodno migracijo. Vendar prav tako meni, da bi imel predlagani forum večjo dodano vrednost, če bi se prednostno osredotočil na vprašanja, pri katerih se lahko doseže dejanski napredek pri razvoju držav izvora na podlagi dejanskih izkušenj sodelujočih držav in organizacij, na primer:

- politike in ukrepi za spodbujanje prispevkov migrantov k razvoju držav izvora, vključno prek nakazil;
- politike in ukrepi za izboljšanje upravljanja ekonomske migracije – vključno z migracijo jug-jug – v skupnem interesu držav izvora in ciljnih držav;
- politike in ukrepi za omejevanje bega možganov in spodbujanje krožne, začasne, sezone in virtualne migracije;
- politike in ukrepi za boj proti nezakoniti migraciji in trgovini z ljudmi;
- ter pobude za pomoč pri krepitvi zmogljivosti na teh različnih področjih.

Poleg tega Komisija meni, da je treba okrepiti že obstoječa prizadevanja, da bi se izboljšala koordinacija med različnimi agencijami ZN in drugimi mednarodnimi organizacijami, ki so

²³ Evropsko soglasje o razvoju, november 2005.

²⁴ „Mednarodna migracija in razvoj“, poročilo generalnega sekretarja.

dejavne na področju upravljanja z migracijo. V zvezi s tem Komisija pozdravlja ustanovitev globalne migracijske skupine, nastale na pobudo generalnega sekretarja. Pričakuje poenostavitev institucionalnega okvira ter okrepljeno, redno in transparentno koordinacijo med glavnimi mednarodnimi organizacijami glede vprašanj, povezanih z migracijo, kot tudi nadaljnje informacije o vlogi in delovanju te skupine.

4. SKLEP

Mednarodna migracija je postala pomembno vprašanje v političnem programu mednarodne skupnosti in bo to verjetno ostala še nekaj časa. Komisija upa, da se bo z dialogom na visoki ravni prek političnega dialoga in izmenjavo najboljših praks na mednarodni ravni začel proces, ki bo omogočil splošno soglasje glede načina, kako izboljšati povezave med migracijo in razvojem. V tem okviru je pripravljena prevzeti dejavno vlogo pri dialogu na visoki ravni in prispevati k razpravi o tem, kakšne nadaljnje ukrepe je treba uvesti.